

stk. 4, i sømandsskatteoven. Det gælder udgifter til befordring til og fra skibet, når det befinder sig i udenrigsfart. I ligningslovens § 9 B omhandles udgifter til befordring, som er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Det er yderst sjældent, at sømandsbeskattede har udgifter af denne art, men i praksis er fradrag for udgifter af denne art blevet anerkendt i et par tilfælde.

Der stilles ikke forslag om ændring af fradrags-satserne. For gifte mænd, hvis hustru ikke er særskilt skatteansat, skal fradraget udgøre 400 kr. om måneden. Det er den samme sats, som efter den gældende sømandsskatteov anvendes for familieforsørgere. For andre skattepligtige skal fradraget som hidtil udgøre 320 kr. månedlig.

Sømandsfradraget er i egentlig forstand et fast fradrag. Det fremgår nu direkte af den foreslåede § 5, stk. 2, hvorefter fradraget ikke kan begæres forhøjet af sømanden, selv om han kan påvise, at hans samlede udgifter på det nævnte område overstiger det fastsatte beløb. Herved adskiller sømandsfradraget sig fra de såkaldte „mindstefradrag“, f. eks. lønmodtagerfradraget i §§ 24 og 25 i kildeskatteoven. Den forenkling, der er en følge af sømandsfradraget, er en nødvendig forudsætning for det definitive kildebeskatningssystem, der anvendes under sømandsskatten.

§ 5, stk. 3, indeholder regler om særligt fradrag for udgifter af fradragsberettiget natur, som ikke er omhandlet i § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1, i sømandsskatteoven. I forhold til de gældende regler indeholder forslaget en udvidelse af adgangen til at opnå særligt skattefrit fradrag på sømandsskatte-kortet. Udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, f. eks. underskud på fast ejendom, har efter de hidtidige regler i § 5, stk. 2 og 3, ikke kunnet fradrages i indtægten om bord. Giver virksomheden i land underskud, kan dette efter gældende regler fradrages i eventuel anden indtægt i land, f. eks. renteindtægt. Kan der ikke opnås fradrag på denne måde, idet der foreligger et nettounderskud i land, må sømanden efter gældende regler vente med at opnå skattemæssig dækning af udgifterne til efter lønningsårets udløb. Efter § 29, stk. 7, i loven kan finansministeren, når lønningsåret er udløbet, og nettounderskuddet i forbindelse med skatteansættelsen er gjort endeligt op, indrømme sømanden en lempelse af den betalte sømandsskat.

Denne ordning, hvor visse fradragsberettigede udgifter i form af særligt fradrag på sømandsskatte-kortet kan fradrages i indtægten om bord, medens andre først kan dækkes ind ved en efterfølgende

bevillingsmæssig lempelse af den betalte sømands-skat, har vist sig mindre hensigtsmæssig. En skarp adskillelse mellem de to former for udgifter lader sig kun vanskeligt gennemføre, og den efterfølgende dækning gennem en bevillingsmæssig lempelse stemmer mindre godt overens med det samtidigheds-princip, som danner grundlag for kildebeskatningen. Det foreslås derfor, at alle former for udgifter af fradragsberettiget natur, som ikke er omtalt i § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1, i sømandsskatteoven, skal kunne berettigede til særligt fradrag, således at fradraget sker i indtægten om bord. Som hidtil indrømmes det særlige fradrag dog kun i det omfang, hvori udgifterne ikke kan rummes i indtægt i land, og sømanden må selv fremsætte begæring om fradraget.

Ved fastsættelsen af det særlige fradrag skal der ikke tages hensyn til eventuelt aktieudbytte i det pågældende lønningsår. Efter § 65 i kildeskatte-oven skal der straks, når aktieudbyttet hæves eller godskrives den skattepligtige, indbetales en 30 pct.-udbytteskat. Denne udbytteskat modregnes derefter i den beregnede slutskat for den skattepligtige. Såfremt aktieudbyttet ligesom anden indtægt i land skulle tages i betragtning ved fastsættelsen af det særlige fradrag, ville sømandens skattebetaling i lønningsåret blive for stor.

Fradraget fastsættes ligesom efter gældende regler for hver måned til en tiendedel af årsbeløbet. Det sker ud fra den betragtning, at sømændene i gennemsnit ikke har indtægt om bord mere end 10 måneder om året.

Efter den gældende bestemmelse i § 5, stk. 4, i sømandsskatteoven udgør udenrigsfartfradraget 450 kr. om måneden. Inden for visse grænser er fradraget for ikke-forsørgere sat i forhold til indtægten. Fradraget for sådanne skattepligtige kan højst udgøre 15 pct. af indtægten om bord, og det kan ikke blive mindre end 100 kr. om måneden. Denne aftrapning medfører en del tekniske vanskeligheder. Hertil kommer, at det er vanskeligt at begrunde begrænsningen når henses til de udgifter m. v., der ydes dækning for gennem fradraget. Af disse grunde foreslås begrænsningen ophævet.

Til § 1, nr. 9.

Den gældende sømandsskatteov indeholder i § 7, stk. 1 og 3, regler om, hvornår sømandsbeskatningen skal foretages efter skalaen for familieforsørgere, og § 7, stk. 2 og 3, indeholder regler om, hvornår der skal ydes hustrufradrag ved sømandsbeskatningen af en gift kvinde.

I forbindelse med overgangen til kildeskat i land